त॒स्योपनिषद॒हमि॒ति ह॒न्ति पाप्मा॒नं जहा॒ति च य॒ एवं वे॒द ॥५॥ ब्राह्मणम् ॥९ [८. ६.] ॥ ॥

विद्युद्ब्रह्मे॒त्याहुः । विदा॒नाद्विद्युद्वि॒द्यत्येनꣳ स॒र्वस्मात्पाप्म॒नो य॒ एवं वे॒द वि-द्युद्ब्रह्मे॒ति विद्यु॒द्ध्येव ब्र॒ह्म ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥१० [८. ७.] ॥ ॥

मनोम॒योऽयं पु॒रुषो । भाः॒सत्यस्त॒स्मिन्नन्तर्हृ॒दये य॒था व्रीहि॒र्वा य॒वो वैव॒मय॒-मन्त॒रात्मन्पु॒रुषः स॒ एष स॒र्वस्य व॒शी स॒र्वस्ये॒शानः स॒र्वस्या॒धिपतिः स॒र्वमिदं प्र॒शा-स्ति य॒दिदं किं॒ च य॒ एवं वे॒द ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥११ [८. ८.] ॥ ॥

वा॒चं धेनुमु॒पासीत । त॒स्याश्चत्वा॒र स्त॒नाः स्वाहाकारो॒ वषट्कारो॒ हन्तकारः॒ स्वधा॒कारस्त॒स्यै द्वौ स्त॒नौ देवा॒ उपजी॒वन्ति स्वाहाकारं॒ च वषट्कारं॒ च हन्तकारं॒ मनु॒ष्याः स्वधा॒कारं पित॒रस्त॒स्याः प्राण॒ ऋषभो म॒नो व॒त्सः ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥१२ [८. ९.] ॥ ॥

अय॒मग्नि॒र्वैश्वानरो॒ । योऽय॒मन्तः पु॒रुषे ये॒नेदम॒न्नं पच्य॒ते य॒दिद॒मद्य॒ते त॒स्यैष घो॒षो भवति य॒मेतत्क॒र्णावपिधा॒य शृणो॒ति स॒ य॒दोत्क्रमिष्यन्भ॒वति॒ नैतं घो॒षꣳ शृणोति ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥१३ [८. १०.] ॥ ॥

एतद्वै॒ परमं त॒पो । य॒द्याहित॒स्तप्य॒ते परम॒ꣳ हैव॒ लोकं॒ जयति य॒ एवं वे॒दै-तद्वै॒ परमं त॒पो यं॒ प्रेतम॒रण्यꣳ ह॒रन्ति परम॒ꣳ हैव॒ लोकं॒ जयति य॒ एवं वे॒दैतद्वै॒ परमं त॒पो यं॒ प्रेत॒मग्ना॒वभ्याद॒धति परम॒ꣳ हैव॒ लोकं॒ जयति य॒ एवं वे॒द ॥१॥ ब्राह्मणम् ॥१४ [८. ११.] ॥ ॥

यदा वै पु॒रुषो । ऽस्मा॒ल्लोकात्प्रै॒ति स॒ वायुमा॒गच्छति त॒स्मै स त॒त्र वि॒जिहीते य॒था रथचक्र॒स्य खं ते॒न स॒ ऊर्ध्व आ॒क्रमते स॒ आदित्यमा॒गच्छति त॒स्मै स त॒त्र वि॒-जिहीते य॒थाड॒म्बरस्य खं ते॒न स॒ ऊर्ध्व आ॒क्रमते स॒ चन्द्र॒मसमा॒गच्छति त॒स्मै स त॒त्र वि॒जिहीते य॒था दु॒न्दुभेः खं ते॒न स॒ ऊर्ध्व आ॒क्रमते स॒ लोकमा॒गच्छत्य॒शोक-